

stellige Kantoner i Svejts og forskellige Stater i Nordamerika; men som sagt, jeg skal slet ikke opretholde, at det er det rigtige, kun er det min Mening, at man bør have saadanne Regler fælles for hele Landet. Jeg ser aldeles ingen Anledning til, hvad der er foreslaaet fra anden Side, at Vedtægterne skulle laves enten af Sogneraadene eller af Sogneraadene og Amtsraadene i Forening. Jeg tror, at baade Sogneraadene og Amtsraadene vilde være meget glade ved at have fælles Regler, af mange Grunde, ogsaa paa Grund af deres Forbindelse indbyrdes; altsaa mener jeg, at der bør være fælles Regler for hele Landet. Og med Hensyn til den stigende Skata tror jeg ogsaa, det vil være meget behageligt for vedkommende Sogneraad og Amtsraad, at de have Ret til at benytte den. Naar jeg siger, at det ikke er en Indtægtsstat, jeg har anført, har jeg altsaa gjort gældende, at baade Regeringsforslaget, Lovforslaget og den nuværende Praksis f. Ets. med Hensyn til Klager gaar ud fra Indtægten. Og at det bliver en Formue- og Lejlighedsstat, har jeg søgt opnaaet derved, at jeg for det første har foreslaaet, at der bliver fradraget for hver Person, som vedkommende er pligtig at forjøre, 100 Kr. fra den Sum, hans Indtægt er anslaaet til. Altsaa, hvis en Mand f. Ets. har en Indtægt af 1,000 Kr. og har en Kone og 5 Børn, det vil altsaa sige 6 at forjøre, vil der blive trukket 600 Kr. fra, og han vil kun komme til at svare Skat af 400 Kr. Desuden har jeg foreslaaet at forhøje eller formindste Skatteindtægten med indtil 15 pCt. paa Grund af særlige Forhold. Deri ligger jo nemlig et Formue- og Lejlighedsmoment. Jeg har sat 15 pCt. op eller ned, det vil altsaa sige, et Spillerum af 30 pCt. Hvis man finder, at Formue- og Lejlighedsmomentet herved ikke er kommet tilstrækkeligt med, kan man jo forhøje det, sætte det til det dobbelte, eller overhovedet hvad man vil; men jeg tror, det er den eneste rigtige Maade at gaa frem paa. Men naar det fra anden Side er sagt, at man i saadanne Vedtægter kan indføre det Moment, jeg for talte om, nemlig vedrørende Hartkornsskatterne, at man kunde sige: De Folk, som ikke have deres Indtægt af Landbruget bør hyderligere beskattes, maa jeg sige, at det kan jeg aldeles ikke indse Berettigelsen af. Det vilde jeg for mit Vedkommende sætte mig ganske absolut imod. Hvis man f. Ets. vilde sige, at de skulde sættes til det dobbelte, vilde jeg finde det ganske uretfærdigt. Følgen deraf vilde blive, at naar f. Ets. en Landbruger blev sat til en antaget aarlig Indtægt af 2,000

Kr., og der i samme Kommune boede en Købmand, der blev ansat til den samme Skatteindtægt, saa vilde denne Købmand i Formue- og Lejlighedsstat komme til at svare dobbelt saa meget som Landbrugeren; og det forekommer mig at være ganske uretfærdigt. Det forekommer mig, at det maatte alle Landbrugere sætte sig ganske bestemt imod; thi det vilde kun være skiftet til at sætte Splid mellem By og Land; og da nu By og Land er blandet stærkt sammen, i mange Kommuner blandet i en saadan Grad, at man ikke ved, hvad der har Overvægten, gælder det netop om at faa Befolkningen og Landbefolkningen til at have samme Interesse; og det er det, jeg mener, de saa ved Vedtagelsen af mit Forslag. — Jeg skal altsaa ligeledes anbefale det Forslag, jeg her har stillet om Vigning paa Formue- og Lejlighed, idet jeg altsaa gør opmærksom paa, at det paa ingen Maade er en Indtægtsstat, og hvis man ikke synes, at Formue- og Lejlighedsmomentet er tilstrækkelig stort ved de 15 pCt., kan man blot forhøje dem, dermed er den Ting rettet. — Endelig har jeg i mit Forslags § IV. stillet Forslag om nogle Smaasforandringer i Loven af 6te Juli 1867, Forandringer, som i det væsentlige ere i Overensstemmelse med nogle af de Forandringer, som ere foreslaaede i Flertallets Forslag; og jeg har troet, at det er de mest væsentlige. Efterhaanden som Loven af 6te Juli 1867 er bleven anvendt, har det vist sig, at den havde nogle Mangler, med Hensyn til, naar man døde, eller Skatten skulde tages ved Udvainning, og det er dem, jeg har søgt at afhjælpe. Det har dog ikke nogen stor Betydning; det, som for mig er det væsentlige, er altsaa, at mit Forslag er indskrænket til det, jeg nu har talt om, at lægge Skat ikke paa den faste Ejendom, der bærer Hartkorn, men paa alle faste Ejendomme, og saa at have Regler, der gælder for hele Landet for Beskatning efter Formue og Lejlighed. Endelig har jeg i § 5 stillet et Forslag, som gaar ud paa, at det ikke blot er for Sogneraadene men ogsaa for Amtsraadsredse, at Beskatningen bliver lagt ikke blot paa Hartkorn, men paa alle faste Ejendomme. — Dermed har jeg omtalt det Forslag, som jeg principalt har stillet, og skal hermed anbefale det til det høje Tings Velvilje.

Ordføreren (Bojsen): Det er efter Aftale med de ærede Forslagsstillere af de under Forhandling værende Endringsforslag og med den høstærede Formand, at jeg nu tager Ordet, idet man har ønsket, at dette Afsnit skulde gøres til Genstand for